

Pročitaj i daruj drugimal

Priča o Isusovom milosrđu

*Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI*

Zovem se Lisa, imam 22 godine, dolazim iz Manchestera u Engleskoj a sada živim u Škotskoj u Craig Lodge. To je kuća molitve koja živi međugorske poruke i drži duhovne vježbe, i svi ste vi srdačno pozvani doći ako želite provesti vrijeme s nama i živjeti Gospine poruke. To je mjesto na kojem mladi ljudi posvećuju godinu dana svojega života Gospi i Isusu.

Zamoljena sam da dadnem svoje osobno svjedočanstvo i želim vam to reći od srca. Ne mogu vam ponuditi nikakvu teologiju, nego samo priču o velikom milosrđu koje Isus nudi i meni i svakomu od nas.

U školi su me primijetili kao laku metu

Odgojena sam kao katolkinja u katoličkoj obitelji. U našoj biskupiji bila sam jedinstveni slučaj jer sam kao sedmogodišnje dijete u jednoj godini primila sve sakramente. Kad sam imala oko 12 godina, sve što sam bila naučila o vjeri, sve što sam bila primila s toliko radosti nestalo je. Ničega se više nisam sjećala. Iako sam iz katoličke obitelji, zapravo i nismo prakticirali svoju vjeru. Nismo išli u crkvu svake nedjelje, a nisu me ni dobro naučili temelje moje vjere.

Išla sam u katoličku školu u kojoj je, iako je bila katolička, međusobno zlostavljanje među mladima bilo u punom jeku. Budući da sam bila dobra učenica i htjela biti dobar čovjek, a i da me ljudi vole, i jer sam htjela samo pomagati ljudima, školski su me gnjavatori odmah primijetili kao laku metu. Počeli su me sustavno šikanirati, i moji su me prijatelji jedan po jedan napuštali od straha da će i njih zlostavljati, i osjećala sam se jako usamljena. Budući da sam se osjećala tako nemoćna i tako usamljena, počela sam tražiti odgovore, kako da dođem do nekakve moći, kako da steknem kontrolu nad situacijom.

Čarobna formula kako postati popularan

Sjećam se da sam jednog dana sjedila u školi na satu vjeronauka, a pokraj mene je sjedila jedna od popularnih djevojaka, jedna od onih zlostavljača, i čitala je knjigu čarobnjaštva. Kad sam pogledala u tu knjigu, prva stvar koju sam uočila bila je rečenica: „Čarobna formula kako nadjačati zlostavljače i postati popularan“. U tom trenutku sam pomislila: To je odgovor! To je to! To je ono što mi treba! Djevojka je zaklopila knjigu, a ja sam pomislila da to moram bolje istražiti. Počela sam napredovati u čarobnjaštvu...

Počelo je s časopisima za tinejdžere koji u Engleskoj – i mislim u cijeloj Europi – nude stranice s čarobnim formulama, nadnaravnim fenomenima i okultnim praksama pod krinkom nečeg bezazlenog, pod krinkom šale koja nema nikakvih posljedica. Otišla sam u jednu knjižaru, običnu englesku knjižaru i našla cijeli jedan zid prepun knjiga s okultnim temama i čarobnjaštvom, a jedan je odjeljak bio namijenjenih isključivo mladima koji se zanimaju za čarobnjaštvo. Dodajem da su se te knjige nalazile točno pokraj knjiga o Harry Potteru. Bile su mi tako privlačne, tako zamamne. I tako sam od dvanaeste do petnaeste godine stalno napredovala u čarobnjaštvu, i moj je život postajao sve mračniji... i mračniji... i mračniji. Jednoga sam dana u jednoj knjizi otvorila stranicu na kojoj je pisalo: „Sada zazovi ime Lucifera. Ne boj se, on nije đavao.“ Govorili su mi da đavao ne postoji, da je Crkva korumpirana, da mrzi žene. Sve su to laži...

Kad sam imala 16 godina shvatila sam da mi čarobnjaštvo ne pomaže i prestala sam, ali nisam imala čvrstih temelja u vjeri u Isusa, pa se nisam okrenula prema njemu, nego sam bila izgubljena. Tražila sam ga svim srcem, a nisam to shvaćala. Sjećam se da sam navečer znala ležati u krevetu i vapiti prema Bogu u želji da mojem životu dođe kraj. Mislila sam da nema smisla živjeti. Zašto smo uopće na svijetu? Bila sam cinična, nisam vjerovala da ljubav uopće može postojati...

Tada je umro Papa...

Sjećam se vijesti u kojoj je bilo rečeno da je umro Ivan Pavao II. On je bio čovjek koga nikada nisam upoznala, čovjek koji me uopće nije zanimao, ali u tom trenutku – ne znam iz kojeg razloga – nešto me pogodilo. Tijekom sljedećih dana pratila sam vijesti o njegovu životu i počela sam se mijenjati, a nisam shvaćala zašto. On je protuslovio svemu čega sam se bila držala. Evo čovjeka koji se posvetio Crkvi i ljudima, evo inteligentnoga čovjeka koji je vjerovao u Isusa, ali i da postoji Sotona, a ja sam mislila da su sve to srednjevjekovna vjerovanja... Iz svega je srca ljubio i – iako je imao 84 godine i Parkinsonovu bolest – iz njega je zračilo nešto što prije nikada nisam vidjela ni u kom drugom. Ja sam imala 17 godina, bila sam depresivna

i beznadna, htjela sam dokrajčiti svoj život... Pogledala sam njega i, ne znajući, vidjela sam Isusa i rekla sam: hoću ono što on ima!

Božja ljubav rastopila je led koji je zarobljavao moje srce

Došao je i dan Papina pogreba. Bila sam fascinirana. Nisam mogla otkinuti očiju od TV zaslona. Srce mi je bilo slomljeno kao da mi je umro član obitelji. Bila sam samoj sebi smiješna, nisam shvaćala što mi se događa.

Onda je ustao kardinal Ratzinger, naš sadašnji papa, da održi propovijed. Tijekom cijele propovijedi bila sam kao izvan ovoga svijeta. Slušala sam svaku riječ. Tijekom cijele propovijedi čula sam stalno: slijedi me, slijedi me! A onda ona jedna rečenica koja je promijenila cijeli moj život...

Rekao je: „On stoji na prozoru Očeve kuće i blagoslivlja nas. Da, blagoslovi nas, Sveti Oče!“ Ne znam iz kojeg razloga, ne mogu to objasniti, u tom sam trenutku osjetila da me nešto pogodilo. U moje srce koje je bilo kao zatočeno u ledu u tom je trenutku sišla Božja ljubav, Božje milosrđe, i rastopila led koji ga je zarobljavao. To me podsjeća na riječi Svetoga pisma kada Bog kaže: Izvadit ću vaše kameno srce i dat ću vam srce od mesa. Prvi put nakon mnogih godina ponovno sam se

osjećala kao čovjek, osjećala sam da ima nade i da se mogu ponovno usuditi vjerovati u ljubav. Uzela sam bakinu krunicu i rekla samoj sebi: moram ići na ispovijed. U meni se vodila borba... Nisam shvaćala što se u meni događa. Kad sam poljubila križ i pogledala Isusa, rekla sam sebi: On je cijelo vrijeme bio tu, njega sam tražila a nisam to znala! Za njim je sve ove godine čeznulo moje srce!

Proklinjala sam Krista a zapravo sam ga tražila

Sljedećeg sam dana otišla na ispovijed, tresla sam se kao list. Kad sam ušla u ispovjedaonicu osjećala sam težak teret, i rekla sam svećeniku da sam bila jako bedasta, da sam svih tih godina proklinjala i odbacivala Krista, i da nisam znala da zapravo njega tražim. Kad sam izašla iz ispovjedaonice bilo je kao da sam s Isusom izašla iz groba. Nisam znala da iza toga stoji cijela teologija, jednostavno sam se tako osjećala. Dok sam tako stajala u crkvi, osjećala sam da je s mene spao golem

duhovni i tjelesni teret. Tama koja me tako dugo okruživala nestala je i došla je ponovno svjetlost i nada. Dok sam tako stajala u crkvi i gledala prema svetohraništu, a nisam shvaćala da je tamo Isus, nego sam mislila da je to samo kruh, čula sam kako mi kaže: „Vratila si se kući!“. Dva sam dana plakala kao malo dijete. Od toga je dana moj život apsolutno preobražen.

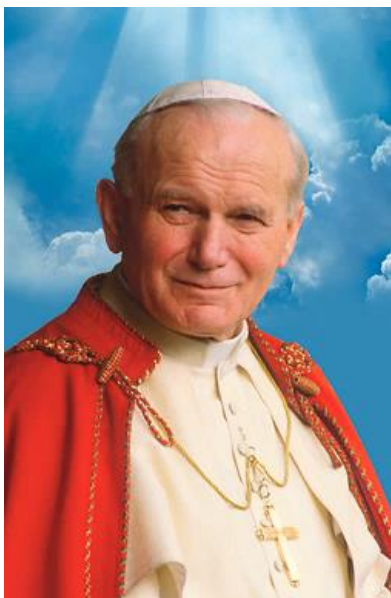
Taj preobražaj nije prestao i nastavit će se sve do dana moje smrti. Hvala Bogu i Ivanu Pavlu. Mogu ljubiti, mogu vjerovati u ljubav i u najgorim danima. Sada znam da, koliko god se usamljeno osjećala, nikada nisam sama.

Uskrli Gospodin daje svoju ljubav koja oprašta, pomiruje i otvara duše za nadu

Htjela bih vam reći: ako imate prijatelje ili se vi sami bavite okultnim praksama ili čarobnjaštvom, upozoravam vas s mnogo ljubavi i brige u srcu: đavao postoji, i koliko god te stvari izgledale privlačne, to je u sebi odvratno i želi te odvojiti od Isusa Krista koji te ljubi i koji je za tebe umro. Moje su riječi tako siromašne.

Na kraju bih ponovila posljednje riječi Ivana Pavla II. svijetu i mladima koje sam bila pročitala prije svoje ispovijedi. Bilo mi je kao da meni govori. Možda govori i vama. Slušajte: „Cijelom čovječanstvu koje se danas čini tako izgubljeno i pod vlašću zla, sebičnosti i straha, naš uskrli Gospodin daje svoju ljubav koja oprašta, pomiruje i ponovno otvara duše za nadu.“ Hvala ti, Isuse

Iz katoličkog časopisa „Glasnik Mira“, 2010.

Molitva za dobivanje milosti zagovorom svetog Pape Ivana Pavla II

O, Sveto Trojstvo, zahvaljujemo ti što si Crkvi darovalo Papu Ivana Pavla II, te je u njemu zasjala nježnost tvoga očinstva, slava križa Kristova i sjaj Duha Ljubavi. Pouzdajući se sasvim u tvoje beskrajno milosrđe i u Marijin majčinski zagovor, on nam je pružio živu sliku Isusa Dobroga Pastira i pokazao da je svetost, kao najviši oblik redovita kršćanskoga života, put kojim možemo postići vječno zajedništvo s tobom. Daj nama, njegovim zagovorom, po Tvojim volji, milost što je molimo (...reći nakanu...). To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.